

— De beul van Londen gaet afgesteld worden van zyn ambt, en alreeds hebben vier kandidaten zich aangeboden om zyne plaats te bekleeden; een hunner brengt voor titel in om ze te bekomen, dat hy eene *schitterende opvoeding* ontvangen heeft.

— Een engelsche historieschryver Macaulay, in zyne *Historie van Engeland*, de voorouders der Highlanders van Glenmore gelasterd hebbende, zoo hebben dezen zich over eenige dagen vergaderd en, geleid door eenen muzikant, die op den pyzakk de marsch der schelmen (*Rogue's march*) speelde, begeven naar de Zwarte-Roits, alwaer zy den geschiedschryver in beeldenis verbrand hebben, drie *groofs* knorrende op het oogenblik dat het manneken in asschen viel.

— Keizer Napoleon gaet dezen zomer Algiers en Corsica bezoeken.

Markt van Tongeren van 17 april.

	GETAL	VERKOCHT.	MIDDENPRYS.
Koeyen	351	304	» 170
Vaersen	90	47	» 100
Kalveren	74	68	» 25
Schape	516	417	» 20
Vette varkens . .	68	54	» 65
Kleine varkens . .	1019	866	» 12

Buitenlandsch nieuws.

Donderdag heeft het Kongres zyne laetste zitting gehouden, de overige zaken zullen afgehandeld worden door de afgezanten, tot zoo lang de ratifikatiën van het vrede-tractaat ingekomen zyn, hetgeen nog duren kan tot het einde der loopende maand.

Het turksch gouvernement heeft slechte tydingen uit Arabien ontvangen. De oude schérif van Mekka, die afgesteld was, heeft zyne bediening niet willen staken. De Mekka en Djeddah zyn in volen opstand; zestig duizend mannen hebben geweigerd den nieuwen gouverneur te herkennen welke te Konstantinopel henoemd was. Deze ambtenaar is te Cairo gebleven, waer hy troepen aen het gouvernement gevraagd heeft. Men vermoent dat de Sultan den onder-koning van Egypten zal gelasten met eene krygsverrigting in Arabien te doen.

— De Keizer heeft, zaterdag avond, in het paleis der Tuilerien, een banket gegeven aen de leden van het parysch Kongres, en hierby den volgende toast ingesteld;

« Ik drink op de Eendragt, zoo gelukkig hersteld onder de Souvereinen, en die dierzaam zal wezen, als zy altyd rust op het regt, op de regtvaardigheid, op de waerachtige en wettige belangen der volkeren. »

Dit feestmaal, eene soort van plegtig afscheid, schynt te hevestigen, dat de werkzaamheden der gevolmagtigden zoo goed als volbragt zyn.

— Ofchoon het sluiten van den vrede niemand in Sint-Petersburg verraste, heeft de tyding nogtans eenen diepen indruk gemaakt in de stad. De vreugde was levendig, en algemeen. Voor het overige tracht het gouvernement zooveel mogelijk, te doen vergeten, dat de Russische soldaten den laetsten zegepraal niet hebben behaald. Aldus kondigde de *Invalide*, dagblad van Sint-Petersburg, aen, dat op 31 maart, een groot concert zou hebben plaats gehad in het keizerlyk schouwburg ter gelegenheid van den verjaerdag der intrede van de Russen binnen Parys (1814).

Hervormingen in Turkye.

Men weet dat de groote Sultan van Turkye zyn gansch ryk wil hervormen in den zin van de Europeansche beschafftheid. De doodstraf, tot nu uitgesproken over allen Turk die christen wierd, is niet alleen afgeschaft, maar volle vryheid en gelykheid voor de wet wordt gegund aen de

— Berr! . . . antwoordde de Pruis, in zyne handen blazende.

— Wy zouden moeten vuer hebben, sprak de eerste weder.

— Ja das musten wir! . . . vervolgde de andere.

— Maer hoe er aengekomen!

— Ich weiss es schon . . . riep Lukas vrolyk na een luttel bedenking. Hy liep de kamer uit en kwam een stond later met eene fraei besneden eiken deur terug, welke hy op eene kamer daernevans was gaen uithangen.

— Holz! . . . schreeuwde hy hy het inkomen.

— Maer vuer? vroeg de makker.

— Das soll nicht fehlen! sprak de Duitscher, wyl hy door dezen geholpen de deur eerst op den hoek der marmere schouw te midden doorsloeg.

— Stroh! . . . vervolgde hy.

De kunstenaar liep naar den kelder terug, nam daer een armvol van het gevraagd stroo hunner slaepstede, en spoedde zich weer naar boven.

Reeds had Lukas onderwyl een deel der deur klein gebroken, op den haerd gereed gelegd en was nu vast bezig met een stuk van hetzelfde op een ander stuk, dat hy met zyne borst tegen den grond vasthield, te wryven.

— Wat doet hy daer nul dacht de vrywilliger, wyl hy met zyn stroo aen den ingang der kamer verwonderd bleef staan.

— Hieher! . . . Donnerwetter! brulde de Duitscher, wyl hy maer immer op het stuk houd bleef werken. Spoedig bemerkte de makker nu wat hy hebben wilde: het hout alreeds zachtjes aen het vonken, stond eindelyk in volen brand. Een oogenblik later zaten beiden in een gemakkelijken armstoel, en ieder in een ruim stuk van het damasten behangsel der kamer gewikkeld, by een goed vuer, elkander hunne wederzydsche gewaerwordingen van den verledenen avond uit te leggen.

(Wordt vervolgd.)

christenen en de bekeerde Turken, zoo wel als aen de Mahometanen, en allen, zonder uitneming, mogen nu eigendommen bezitten en deel hebben aen dezelfde burgerlyke regten.

Maer het schynt dat deze hervormingen niet zonder moeite zullen ingebragt worden. Een bloedig gevecht heeft reeds plaats gehad in eene turksche stad. Men schryft daerover uit Konstantinopel 31 maart, aen de *Presse* van Parys.

« Op den oogenblik van het Paeschfeest, lagen er twee fransche vervoerscheepen op de rede van Ismid (Nikodemé). Een katholyke priester der stad verzocht de matroozen om in een geschikt huis mis te komen hooren. Een der kapiteins stemde hier geerne in toe, en stelde den priester voor hem de scheepsklok te zenden, om het de geloovigen te verwittigen. De priester deed hem opmerken, dat zulks niet zyn kon, dewyl de Turken geene klokken dulden, en die daed wanorders zoo kunnen veroorzaken.

« In weerwil die wyze aanmerkingen, zond de kapitein de klok aen wal met twee matroozen. Terzelfder tyd deed hy den bevelhebber over een klein fransch detachement, hetwelk te Ismid hooi bewaakte, verwittigen. Op den feestdag ging hy met zyne gewapende mannen aen wal en naar de kerk (voormeld huis) waer ook een 30tal soldaten onder de wapens stonden. Men luide de scheepsklok zoo hard men kon. De turksche bevolking was verbaasd, liep byeen, kwam ter plaats, maer ging terug op het zigt van de houding der soldaten en matroozen. Doch de Turken beloofden zich eene betere gelegenheid en zy hielden hun woord.

« Er kwam eene grieksche feestdag. In de meeste grieksche kerken, is er een yzeren staef, met name *smandros*, waerop de koster slaet om het uer der mis aen te kondigen; terzelfder tyd loopt er een persoon, genaemd *djandros*, van huis tot huis, met hetzelfde doel. De stad Ismid heeft eenen *djandros*, maer zy heeft nog geenen *smandros* kunnen krygen. Het schynt dat de Grieken, op aenrading van den engelschen kolonel die er een regiment kommandoert, het gewaagd hebben er eenen *smandros* te plaatsen. De Turken waren er kwaed om, en er hadden hevige twisten, zelfs bedreigingen plaats.

« De kolonel dit gehoord hebbende, aenzocht de Grieken hunnen feestdag te vieren, hy raedde hun tevens aen, op gezegden dag noch vrouwen, noch kinderen naar de kerk te laten komen en beloofde hun, eenige soldaten ter kerk te zullen zenden. Men volgde zynen raad. De turksche bevolking was stoutmoediger tegen over de *royas* of Grieken. Er onstond een gevecht, en de weinige engelsche soldaten werden overhoop geloopten. Daerop volgde er een zeer ernstig gevecht, waarin, zegt men 8 Turken en 5 engelschen het leven verloren hebben. Ten gevolge van dit gebeurde zou de kolonel de stad hebben doen omsingelen, hy heeft al de vermoede pligtigen aengehouden en hun stukslagen doen geven. De overliden werden gespaerd.

Yedo, de hoofdstad van Japan, door eene aardscheuring vernield.

De dagbladen hebben, over eenige dagen, eene schrikkelijke aardscheuring gemeld, welke de hoofdstad van Japan, of Japonië, genaemd Yedo, byna gansch vernield heeft. Honderd duizend houten huizen en dertig duizend inwoners zyn verzwolgen in den afgrond die zich over hen toegelukt heeft.

Japan is een groot rijk, gelegen aen den oostkant van Azië, bestaende uit drie byzondere eilanden met name Nippon, Xicoco en Kin-Sin, en verscheidene anderen van minder belang. De lengte van deze eilanden-groep is 400 uren en de breedte van 35 tot 50. De bevolking, welke bevolp men niet juist kan kennen, wordt geschat op 25 of 30 miljoen. Yedo, in het eiland Nippon, de hoofdstad van het gansche rijk, was de grootste stad der wereld door hare uitgestrektheid, en eene der belangrijkste door hare bevolking. Hare oppervlakte besloeg eene lengte van 18 kilometers op 6 breed, alwaer er zich 280,000 huizen bevonden, bewoond door by de 2 miljoen zielen.

Het getal der straten en openbare plaatsen was ontelbaar, en de Hollanders, die alleen in Japonië toegang hebben en eens alle drie jaren hunne hulde mogen gaen bewyzen en geschenken opdragen aen den *Koubo* of Keizer van Japan, hebben nooit de echte waarheid over dit punt kunnen weten. Elk eene dezer straten was bewoond door het korps van een en hetzelfde ambacht, en gesloten aen de twee einden door poorten welke men s'avonds toedeel. Elk een dezer ambachten had eenen magistraat, belast met de politie en met het beoordeelen van al de misdaden gepleegd in zyne straat, uitgenomen degene begaen tegen den Keizer welke voor eenen opperraed gebragt werden.

Yedo, met zyne twee voorsteden was omringd van aerden muren en eene gracht. De edelen bewoonden een byzonder kwartier, de burgers en de kooplieden een ander.

Deze stad scheen voorbeschikt te zyn om op eene ongelukkige wyze te vergaen. Den 22 april 1806 verslond de brand er de drie vierden van in minder dan twaelf uren. Het vuer begon ten 10 uren s'morgens en, niettegenstaende de behendigheit der Japanezers, werd het slechts uitgebluscht door eenen stormregen omtrent middernacht. Twaalf honderd personen verloren het leven, doordien zy het langs geene straten konden ontsnappen aen de vlammen die de stad omringelden. De Keizer, zyn hof en zyne ministers vlugten weg, en de brug gemaakt van hout en hamboesriet, die over Nippon-Bass lag, ingestord zynde onder het gedrang der menigte, zoo verdronken verscheidene leden der keizerlyke familie in de rivier.

De grond van Japonië is zoo vruchtbaar, dat de Chinezen hem noemen *Yang-hoo*, of magazyn der zon. Overal waer er een beekje is, een vyfer of eene waterput, is er eene stad. Al de valreijen gelyken aen eenen grooten tuin doorzaaid met steden, dorpen en gebuchten.

De Japanezers zyn zeer ervaren in het fabrikeren van wapens, huisgerieven, papier, zyde en katoenen stoffen, glas en byzonderlyk van het postelein. Hun godsdienst in de veelgodery van Boaddha.

Mengelingen.

ERN REGTER BESTOLEN. — Men zegt dat Londen eene dievenstad is. Zie hierover eene anekdoot, die ongetwyfeld dit gezegde waer maakt. Een burger bragt voor het hof der city een persoon, dien hy verdacht hield zyne horlogie gestolen te hebben. — Zyl gy daer wel zeker van, zegde de regter; hebt gy uwe horlogie niet vergeten mee te nemen? Dezen morgen was ik stellig overtuigd de myne in mynen zak gesteken te hebben. Welnu, thans herinner ik my zeer goed, dat ik dezelve op den hoek van den regterkant myner schouw aen eenen nagel hebt laten hangen.

..... Twintig minuten later werd aen de wooning van den regter gebeld. De diensknacht opent, en een persoon biedt zich aen. « Ik hen door den meester gelast u zyne horlogie te vragen, die hy dezen morgen aen de regterkant der schouw aen een nagel heeft gehangen. » De knecht overhandigt zonder wantrouwen de horlogie. Tien minuten later wordt er op nieuw gebeld en dezelfde vraag gedaen. — Men is de horlogie reeds komen halen, zegt de diensknacht. — Wees dan zoo goed my eenen schilling te leenen, hervatte de man, die met een openbaer rytuig gekomen was; ik heb myne beurs vergeten. » Voor de derde maal word er gebeld, een andere persoon met een rytuig vertoonde zich; dezelfde vraag wordt gedaen en hetzelfde antwoord gegeven. De dief neemt alsdan de vlugt, zyn rytuig aen de deur latende.

WAT DE WERELD MET 200 JAER ZYN ZAL. — Weinige menschen, hoezeer ook van voortgang sprekende, denken er aen, hoe de wereld er zal uit zien binnen twee honderd jaren. Welnu! zie hier welk tafereel een amerikaensch dagblad schildert van den voortgang, welken de beschaving bewerkstelligd zal hebben in een tydvak van twee eeuwen:

Het tooneel heeft plaats in een deftig burgershuis van New-York, in Noord-Amerika, in t'jaer 2056. Op een telegrafiek teeken, naar de keuken gegeven, komt de knecht voor de balkon slaen:

De Meester. — John, gaet eens even naar Zuid-Amerika, en zegt aen M. Johnson, dat hy my plezier zal doen dezen avond met my te komen souperen. 'T is niet noodig u hiervoor te kleeden; ga maer af!

John vertrekt en brengt binnen vyf minuten antwoord.

John. — M. Johnson zegt, dat hy zal komen; hy moest zich eerst voor een oogenblik naar den Noordpool begeven op zyne terugkomst zal hy u komen begroeten.

De Meester. — Goed, John. Draie nu de machien om de tafel te dekken, en telegrafeert aen myne vrouw, in hare kamer, dat M. Johnson strak ten eten zal komen. Borstel vervolgens myn luchtblas, want ik heb tegen middag een *rendez vous* te Londen.

John gaet af, om de ontvangen bevelen ten uitvoer te brengen; onder de hand neemt zyn meester den elektricken draed vast en begeeft zich voor eenige oogenblikken naar de *Antillen*, om aldaer versche oranje-appels te plukken.

SLANGENBEZWEERERS. — Het is bekend, dat de Oostersche volken ons, Europeanen, in sommige uitvindingen vooruit waren, en thans nog geheimen bezitten, welke ons onbegrypelyk voorkomen. Zoo verstonden de Chinezen de boekdrukkunst *honderde jaren vroeger* dan wy, en kenden evenzoo het gebruik van het poeijer voor dat het in Europa was uitgevonden.

In Bengalen wekt de kunst van *slangenbezoering* nog ieders bewondering.

In Chili was door de Spanjaerden een snelpost ingerigt door middel van de *menschelyke stem*, welke in snelheid alle andere destyds bekende middelen van communicatie overtrof. In het ryk van Montezuma had men in verschillige rigtingen wachten, van afstand tot afstand geplaatst, welke de orders der regering en hetgeen zy noodig had te weten, met onbegrypelyke en ongekende snelheid van en naar de uiterste grenzen des ryks overbragten.

Het is bekend, dat in Britsch-Indië, in 1814, de toenmalige gouverneur van Bengalen eene plotseling ontstane beweging onder de inlandsche bevolking opmerkte. By onderzoek bleek het, dat aen die inlandsche bevolking bekend was, dat de geallieerde op den eersten dag van den slag van Waterloo de neerlaag hadden bekomen. Evenzoo wist dezelfde bevolking kort daerop, dat de slag zelf door de Engelschen hunne bondgenooten was gewonnen.

Eerst 3 weken daarna ontving de gouverneur van Bengalen de officieele tyding, welke hem dadelyk van het slagveld door Lord Wellington, door middel van kourriers was toegezonden.

Eene gelyksoortige gebeurtenis schynt thans plaats te hebben.

De handelsbrieven uit Calcutta, deze week ontvangen, melden, dat men daer met de meest gespannen nieuwsgierigheid de *mail* uit Europa verwachtte, want dat de inlandsche bevolking met de eerste voorloopige vredestrydingen bekend was. Die tyding dus, waervan de Europeische bevolking niets wist en niets weten kon, omdat de *mail* nog niet aengekomen was, had te Calcutta den stoom en zelfs den *telegraaf* (van Bombay naar Calcutta) vooruitgevoeren.

Begrype het wie het kan.

BURGERLYKEN STAND DER STAD TONGEREN,

van den 11 tot den 17 april 1836.

GEBOORTENS 4. — 3 jongens, 1 meisje.

HUWELYKEN 2. — Tuschten: Jan-Pieter Bertrand, schoenmaker, 26 jaren, en Eugenia Leocoeque, muisenmakster, 20 jaren. — Willem-Andreas Putzeys, schryver, 22 jaren, en Judit Ramackers, 20 jaren.

STERFTENS 3. — 2 mannen, 1 vrouw, 0 jongens, 0 meisjes.

Leopoldus-Josephus-Stephans Lebois, schoenmaker, geboren te Luik, 21 jaren. — Mathys Wynants, echtgenoot van Maria-Catharina Bats, slotmaker, 44 jaren. — Anna-Maria Stas, echtgenoot van Pieter Arens, huishoudster, geboren te Neerrepn, 86 jaren.